

SADRŽAJ:

Uvod.....	3
Metodologija.....	7
Nastanak.....	8
Glavni principi.....	9
Pravo na život: član 2. i protokol br.6.....	9
Sloboda i bezbednost ličnosti: član 5. i član 1. Protokola br.4.....	11
Pravo na obrazovanje: član 2. i protokola br.1.....	12
Postupci na osnovu Evropske konvencije o ljudskim pravima.....	13
Kritike i ostalo.....	14
Možete tužiti svoju državu!	14
Evropski sud za ljudska prava.....	16
Zaključak.....	17
Literatura.....	18

Uvod

Iako većina građana Srbije misli da se ljudska prava u Srbiji uglavnom poštuju, pre bi se moglo zaključiti da velika većina i ne zna koja su im prava i slobode zagarantovane. Vidljivo je i neznanje da, pored brojnih međunarodnih dokumenata koji obavezuju Srbiju, Ustav Srbije daje prilično detaljnu i iscrpnu listu ljudskih prava (i sloboda) oko koje nema nikakvog „pogađanja“. Još češće se dešava da prilikom ukazivanja na drastično kršenje ljudskih prava građani odmahuju rukom govoreći da su i njihova prava ugrožena, navodeći najčešće nezaposlenost i niske penzije.

Ovakvo shvatanje ljudskih prava iznova ukazuje na neznanje, ali i na opasnu nespremnost da se prihvati da su pravo na život, okupljanje, jednakost, privatnost i slično zagarantovani svakom građaninu ove zemlje. Pravo da imate penziju od 250 evra, umesto 230 evra nije osnovno ljudsko pravo, dok pravo na život, pravo da budete obavешteni o razlozima hapšenja ili da vam se sudi u razumnom roku jesu osnovna ljudska prava.

Predstavnici vlasti u Srbiji će veoma retko i nerado upotrebiti termin „povreda“ ili „kršenje“ ljudskih prava onda kada su pozvani da daju izjavu u vezi sa slučajem kada su prava i slobode povređeni. Poricanje odgovornosti države je najčešća reakcija. Čak i otvoreni akti nasilja, diskriminacije ili govora mržnje nailaze na blagu osudu uz poznato obećanje: „Založiću se da se počinioci pronađu i kazne“. Onda kada su pozvani da se izjasne o stanju ljudskih prava, stiče se utisak da u Srbiji gotovo i da nema sistematskog kršenja ljudskih prava, već da se događaju samo pojedinačni (mali) incidenti.

Činjenica je da je Srbija od pada Miloševića napredovala u poštovanju ljudskih prava. To je vidljivo i u normativnom delu (zakoni) i u praktičnom (primena zakona). Nismo u grupi zemalja u kojima se ljudska prava krše kao što su Severna Koreja, Kuba, Iran ili Belorusija (od evropskih zemalja). Međutim, Srbija još nije dostigla nivo poštovanja ljudskih prava koji priliči jednoj zemlji koja je članica Saveta Evrope, organizacije koja okuplja zemlje Evrope u kojima postoji demokratija, vladavina prava i poštovanje ljudskih prava, a čiji se sud (Evropski sud za ljudska prava) stara da se prava poštuju na isti način u svakoj od 47 država članica.

Iako većini zvuči prihvatljivo ideja da je Srbija u „zlatnoj sredini“ kada se radi o poštovanju ljudskih prava, brine činjenica da praksa u pojedinim oblastima sve više počinje da liči na praksu u Rusiji - napadi na branitelje ljudskih prava su sve češći, napadi neonacističkih i klerofašističkih organizacija su bez adekvatne reakcije policije, tužilaštva i sudova, dok teške povrede ljudskih prava u bliskoj prošlosti i dalje nisu rasvetljene (postupanje Rusije u Čečeniji, neodoljivo podseća na postupanje Srbije na Kosovu 90-tih).

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com